Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 12ης Νοεμβρίου 2015*

«Προδικαστική παραπομπή — Γεωργία — Κανονισμός (ΕΚ) 73/2009 — Άρθρα 7, παράγραφος 1, 10, παράγραφος 1, 121 και 132, παράγραφος 2 — Πράξεις εκτελέσεως του κανονισμού αυτού — Κύρος, υπό το πρίσμα της Συνθήκης ΛΕΕ, της Πράξεως Προσχωρήσεως του 2003, καθώς και των αρχών της απαγορεύσεως των διακρίσεων, της ασφαλείας δικαίου, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της χρηστής διοικήσεως — Διαφοροποίηση των άμεσων ενισχύσεων που χορηγούνται στους γεωργούς — Μείωση των ποσών — Επίπεδο των άμεσων ενισχύσεων που εφαρμόζεται στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας υπό τη σύνθεση που αυτή είχε στις 30 Απριλίου 2004 και στα κράτη μέλη που προσχώρησαν σ' αυτή την 1η Μαΐου 2004 — Έλλειψη δημοσιεύσεως και αιτιολογήσεως»

Στην υπόθεση C-103/14,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Vilniaus apygardos administracinis teismas (Λιθουανία) με απόφαση της 10ης Φεβρουαρίου 2014, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 4 Μαρτίου 2014, στο πλαίσιο της δίκης

Bronius Jakutis,

Kretingalės kooperatinė ŽŪB

κατά

Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos,

Lietuvos valstybė,

παρισταμένων των:

Lietuvos Respublikos Vyriausybėė,

Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Bay Larsen, πρόεδρο του τρίτου τμήματος, προεδρεύοντα του τετάρτου τμήματος, J. Malenovský, M. Safjan (εισηγητή), A. Prechal και K. Jürimäe, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Wahl

γραμματέας: M. Aleksejev, υπάλληλος διοικήσεως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 25ης Φεβρουαρίου 2015,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— ο B. Jakutis και η Kretingalės kooperatinė ŽŪB, εκπροσωπούμενοι από τους E. Pranauskas και J. Sviderskis, καθώς και από τον I. Vėgėlė, advokatas,

— η Λιθουανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους D. Kriaučiūnas, K. Anužis, R. Makelis, A. Karbauskas, καθώς και από την K. Vainienė,

— η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον B. Majczyna,

— το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από τις E. Karlsson και J. Vaičiukaitė,

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον H. Kranenborg και την A. Steiblytė,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 4ης Ιουνίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 39 ΣΛΕΕ, του κεφαλαίου 6, Α, σημείο 27, στοιχείο β', του παραρτήματος ΙΙ της πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ 2003, L 236, σ. 33, στο εξής: Πράξη Προσχωρήσεως του 2003), και των άρθρων 7, παράγραφος 1, 10, παράγραφος 1, 121 και 132, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 1290/2005, (ΕΚ) 247/2006, (ΕΚ) 378/2007 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 (ΕΕ L 30, σ. 16, και διορθωτικό ΕΕ 2010, L 43, σ. 7), καθώς και το κύρος των άρθρων 10, παράγραφος 1, και 132, παράγραφος 2, του κανονισμού 73/2009, του διορθωτικού του κανονισμού αυτού το οποίο δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 18ης Φεβρουαρίου 2010, της εκτελεστικής αποφάσεως C(2012) 4391 τελικό της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 2012, για την έγκριση των συμπληρωματικών εθνικών άμεσων ενισχύσεων στη Λιθουανία για το 2012, και του εγγράφου εργασίας DS2011/14/REV2 της Επιτροπής, της 20ής Οκτωβρίου 2011.

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ του B. Jakutis και της Kretingalės kooperatinė ŽŪB (γεωργικής συνεταιριστικής εταιρίας του Kretingalė), αφενός, και του Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos (Εθνικού Οργανισμού Πληρωμών υπαγόμενου στο Υπουργείο Γεωργίας, στο εξής: Οργανισμός) καθώς και του Lietuvos valstybė (Λιθουανικού Δημοσίου) σχετικά με τη διαφοροποίηση των άμεσων ενισχύσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη μείωση των συμπληρωματικών εθνικών άμεσων ενισχύσεων (στο εξής: ΣΕΑΕ) για το 2012 έναντι των προσφευγόντων της κύριας δίκης, οι οποίοι ζητούν να αποζημιωθούν λόγω διαφυγόντων κερδών.

Το νομικό πλαίσιο

Η Πράξη Προσχωρήσεως του 2003

3 Το άρθρο 9 της Πράξεως Προσχωρήσεως του 2003 ορίζει τα εξής:

«Οι διατάξεις της παρούσας Πράξης που έχουν ως αντικείμενο ή αποτέλεσμα την κατάργηση ή τροποποίηση, κατά τρόπο μη μεταβατικό, πράξεων που εξεδόθησαν από τα όργανα, προσλαμβάνουν την ίδια νομική φύση με τις καταργούμενες ή τροποποιούμενες διατάξεις και υπόκεινται στους ίδιους με αυτές κανόνες.»

4 Κατά το άρθρο 23 της Πράξεως αυτής:

«Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα επί προτάσεως της Επιτροπής και κατόπιν διαβούλευσης με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μπορεί να πραγματοποιήσει τις προσαρμογές στις διατάξεις της παρούσας πράξης που αφορούν την κοινή γεωργική πολιτική [στο εξής: ΚΓΠ], οι οποίες τυχόν αποδεικνύονται αναγκαίες λόγω τροποποίησης κοινοτικών κανόνων. Τέτοιες προσαρμογές μπορούν να πραγματοποιηθούν πριν από την ημερομηνία προσχώρησης.»

5 Το άρθρο 57 της εν λόγω Πράξεως έχει ως εξής:

«1. Όταν πράξεις των οργάνων πριν από την προσχώρηση απαιτούν προσαρμογή συνεπεία αυτής, και οι αναγκαίες προσαρμογές δεν έχουν προβλεφθεί στην παρούσα Πράξη ή στα παραρτήματά της, οι προσαρμογές αυτές διενεργούνται σύμφωνα με τη διαδικασία της παραγράφου 2. Οι εν λόγω προσαρμογές τίθενται σε ισχύ από την προσχώρηση.

2. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία προτάσει της Επιτροπής, ή η Επιτροπή, ανάλογα με το ποιο εκ των δύο οργάνων είχε εκδώσει τις αρχικές πράξεις, συντάσσει τα αναγκαία προς τούτο κείμενα.»

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1259/1999

6 Ο κανονισμός (ΕΚ) 1259/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 160, σ. 113), εφαρμοζόταν, σύμφωνα με το άρθρο 1 αυτού, στις ενισχύσεις που χορηγούνται απευθείας σε γεωργούς, δυνάμει καθεστώτων στήριξης στο πλαίσιο της ΚΓΠ, και χρηματοδοτούνται εν όλω ή εν μέρει από το τμήμα Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ, πλην εκείνων που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών (ΕΕ L 160, σ. 80).

7 Το κεφάλαιο 6, Α, σημείο 27, στοιχείο β', του παραρτήματος ΙΙ της Πράξεως Προσχωρήσεως του 2003 προσέθεσε, μεταξύ άλλων, στον κανονισμό 1259/1999 τα άρθρα 1α έως 1γ, όσον αφορά τα καθεστώτα στηρίξεως στα νέα κράτη μέλη.

8 Το άρθρο 1α του κανονισμού 1259/1999 θέσπισε καθεστώς άμεσων πληρωμών που θα αποτελούσε αντικείμενο σταδιακής εφαρμογής στα νέα κράτη μέλη. Το άρθρο αυτό όριζε τα εξής:

«Εισαγωγή καθεστώτων στήριξης στα νέα κράτη μέλη

Στην Τσεχική Δημοκρατία, την Εσθονία, την Κύπρο, τη Λετονία, τη Λιθουανία, την Ουγγαρία, τη Μάλτα, την Πολωνία, τη Σλοβενία και τη Σλοβακία (που καλούνται εφεξής "το νέο κράτος μέλος" ή "τα νέα κράτη μέλη") οι άμεσες πληρωμές που χορηγούνται δυνάμει των καθεστώτων στήριξης του άρθρου 1 εισάγονται σύμφωνα με το κάτωθι πρόγραμμα αυξήσεων οι οποίες εκφράζονται ως ποσοστό του τότε ισχύοντος επιπέδου των πληρωμών αυτών στην Κοινότητα, όπως καθορίσθηκε στις 30 Απριλίου 2004:

— 25 % 2004

— 30 % 2005

— 35 % 2006

— 40 % 2007

— 50 % 2008

— 60 % 2009

— 70 % 2010

— 80 % 2011

— 90 % 2012

— 100 % από το 2013.»

9 Το άρθρο 1β του κανονισμού 1259/1999 θέσπισε καθεστώς ενιαίων στρεμματικών ενισχύσεων (στο εξής: ΚΕΣΕ) το οποίο τα νέα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να εφαρμόσουν σε αντικατάσταση των άμεσων πληρωμών που χορηγούνται δυνάμει των καθεστώτων στήριξης του άρθρου 1 του κανονισμού αυτού.

10 Το άρθρο 1γ του κανονισμού 1259/1999 επέτρεψε στα νέα κράτη μέλη να χορηγούν ΣΕΑΕ. Η παράγραφος του 1 όριζε τα εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως "εθνικό καθεστώς παρεμφερές προς την ΚΓΠ" νοείται κάθε εθνικό καθεστώς άμεσων πληρωμών που εφαρμόζεται πριν από την ημερομηνία προσχώρησης των νέων κρατών μελών δυνάμει του οποίου χορηγήθηκε η στήριξη σε γεωργούς για παραγωγή καλυπτόμενη από ένα εκ των καθεστώτων άμεσων πληρωμών της ΕΕ που απαριθμούνται στο Παράρτημα Ι.»

11 Κατά την παράγραφο 2, τελευταίο εδάφιο, του άρθρου αυτού:

«Η συνολική άμεση ενίσχυση που μπορεί να χορηγείται σε γεωργό στα νέα κράτη μέλη μετά την προσχώρηση δυνάμει του σχετικού καθεστώτος της [Ένωσης], συμπεριλαμβανομένων όλων των [ΣΕΑΕ], δεν υπερβαίνει το ύψος της άμεσης ενίσχυσης που θα δικαιούνταν ο γεωργός βάσει του αντίστοιχου καθεστώτος ΕΕ που ισχύει στα κράτη μέλη εντός της [Ένωσης] και καθορίσθηκε στις 30 Απριλίου 2004.»

12 Το άρθρο 1γ, παράγραφοι 4, 5 και 8, του κανονισμού 1259/1999 προέβλεπε τα εξής:

«4. Εάν ένα νέο κράτος μέλος αποφασίσει να εφαρμόσει το [ΚΕΣΕ], το εν λόγω νέο κράτος μέλος μπορεί να χορηγήσει συμπληρωματικές εθνικές άμεσες ενισχύσεις υπό τους όρους των παραγράφων 5 και 8.

5. Το συνολικό ποσό των συμπληρωματικών εθνικών ενισχύσεων ανά τομέα, που χορηγείται σε δεδομένο έτος κατά την εφαρμογή του [ΚΕΣΕ], περιορίζεται από ειδικό χρηματοδοτικό φάκελο ανά τομέα. Η αυτή χρηματοδότηση ισούται με τη διαφορά μεταξύ:

— του συνολικού ποσού της ενίσχυσης ανά τομέα, το οποίο προκύπτει από την εφαρμογή της πρώτης ή της δεύτερης περίπτωσης της παραγράφου 2, ως ενδείκνυται, και

— του συνολικού ποσού της άμεσης στήριξης που διατίθεται στο ενδιαφερόμενο νέο κράτος μέλος για τον ίδιο τομέα κατά το σχετικό έτος, δυνάμει του [ΚΕΣΕ].

[…]

8. Δεν χορηγούνται συμπληρωματικές εθνικές πληρωμές ή ενισχύσεις για γεωργικές δραστηριότητες οι οποίες καλύπτονται από κοινή οργάνωση αγοράς αλλά δεν τυγχάνουν άμεσης στήριξης δυνάμει καθεστώτος στήριξης που αναφέρεται στο άρθρο 1.»

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1782/2003

13 Ο κανονισμός (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2019/93, (ΕΚ) 1452/2001, (ΕΚ) 1453/2001, (ΕΚ) 1454/2001, (ΕΚ) 1868/94, (ΕΚ) 1251/1999, (ΕΚ) 1254/1999, (ΕΚ) 1673/2000, (ΕΟΚ) 2358/71 και (ΕΚ) 2529/2001 (ΕΕ L 270, σ. 1), όριζε στο άρθρο του 10, με τίτλο «Διαφοροποίηση», τα εξής:

«1. Όλα τα ποσά των άμεσων ενισχύσεων που χορηγούνται στον γεωργό σε ένα δεδομένο κράτος μέλος μειώνονται για κάθε χρονιά μέχρι το 2012 κατά τα αντίστοιχα ποσοστά:

— 3 % 2005,

— 4 % 2006,

— 5 % 2007,

— 5 % 2008,

— 5 % 2009,

— 5 % 2010,

— 5 % 2011,

— 5 % 2012.

[...]»

14 Η απόφαση 2004/281/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004, για την αναπροσαρμογή της πράξης περί των όρων προσχωρήσεως της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λεττονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση, κατόπιν της μεταρρύθμισης της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 93, σ. 1), προσέθεσε, μεταξύ άλλων, τα άρθρα 143α έως 143γ στον κανονισμό 1782/2003.

15 Το άρθρο 143α του κανονισμού 1782/2003 επανέλαβε το χρονοδιάγραμμα σταδιακής εισαγωγής των άμεσων ενισχύσεων που είχε καθοριστεί με το άρθρο 1α του κανονισμού 1259/1999, ενώ το άρθρο 143γ του κανονισμού 1782/2003 περιείχε κανόνες σχετικά με το ΚΕΣΕ.

16 Όπως και το άρθρο 1γ του κανονισμού 1259/1999, το άρθρο 143γ του κανονισμού 1782/2003 επέτρεπε στα νέα κράτη μέλη να χορηγούν ΣΕΑΕ και προέβλεπε επίσης, στην παράγραφο του 2, τέταρτο εδάφιο, ότι η συνολική άμεση στήριξη που μπορεί να χορηγείται σε γεωργό στα νέα κράτη μέλη μετά την προσχώρηση στο πλαίσιο του σχετικού καθεστώτος άμεσων ενισχύσεων, συμπεριλαμβανομένων όλων των ΣΕΑΕ, δεν υπερβαίνει το ύψος της άμεσης στήριξης που θα δικαιούνταν ο γεωργός βάσει του αντίστοιχου καθεστώτος άμεσων ενισχύσεων που ίσχυε τότε στα κράτη μέλη εντός της Κοινότητας με τη σύνθεση που είχε στις 30 Απριλίου 2004.

17 Ο κανονισμός (ΕΚ) 583/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004, που τροποποιεί τους κανονισμούς 1782/2003, (ΕΚ) 1786/2003 σχετικά με την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των αποξηραμένων χορτονομών και 1257/1999, λόγω της προσχωρήσεως της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Εσθονίας, της Κύπρου, της Λεττονίας, της Λιθουανίας, της Ουγγαρίας, της Μάλτας, της Πολωνίας, της Σλοβενίας και της Σλοβακίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 91 σ. 1), εισήγαγε, μεταξύ άλλων, στον κανονισμό 1782/2003 το άρθρο 12α.

18 Το άρθρο 12α του κανονισμού 1782/2003 προέβλεπε στην παράγραφό του 1 τα εξής:

«Τα άρθρα 10 και 12 δεν εφαρμόζονται στα νέα κράτη μέλη μέχρι την έναρξη του ημερολογιακού έτους στο οποίο το ύψος των άμεσων ενισχύσεων που ισχύει στα νέα κράτη μέλη θα φθάσει τουλάχιστον το ύψος που ισχύει για τις ενισχύσεις αυτές στην Κοινότητα με τη σύσταση που θα έχει στις 30 Απριλίου 2004.»

Ο κανονισμός 73/2009

19 Κατά την αιτιολογική σκέψη 17 του κανονισμού 73/2009:

«Η διαφοροποίηση δεν πρέπει να μειώνει το καθαρό ποσό που καταβάλλεται στον γεωργό νέου κράτους μέλους σε επίπεδο χαμηλότερο από το ποσό προς καταβολή σε αντίστοιχο γεωργό των κρατών μελών, πλην των νέων. Επομένως, μόλις η διαφοροποίηση αρχίσει να εφαρμόζεται στους γεωργούς των νέων κρατών μελών, το ποσοστό μείωσης θα πρέπει να περιορισθεί στη διαφορά μεταξύ του επιπέδου που εφαρμόζεται στο πλαίσιο του μηχανισμού σταδιακής εισαγωγής και του επιπέδου στα κράτη μέλη, πλην των νέων, μετά την εφαρμογή της διαφοροποίησης. Επιπλέον, η διαφοροποίηση θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά τη χορήγηση [ΣΕΑΕ] σε γεωργούς στα νέα κράτη μέλη που υπόκεινται στη διαφοροποίηση.»

20 Κατά το άρθρο 2, στοιχείο δ', του εν λόγω κανονισμού, ως «άμεση ενίσχυση» νοείται:

«η πληρωμή που καταβάλλεται απευθείας στον γεωργό στο πλαίσιο καθεστώτος εισοδηματικής στήριξης που αναφέρεται στο Παράρτημα Ι».

21 Το άρθρο 7 του ίδιου κανονισμού, με τίτλο «Διαφοροποίηση», ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Τα ποσά άμεσων ενισχύσεων που χορηγούνται σε γεωργό για ένα συγκεκριμένο ημερολογιακό έτος και υπερβαίνουν τις 5 000 [ευρώ] μειώνονται για κάθε έτος έως το 2012 κατά τα ακόλουθα ποσοστά:

α) 2009: 7 %·

β) 2010: 8 %·

γ) 2011: 9 %·

δ) 2012: 10 %.

2. Οι μειώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 αυξάνονται κατά τέσσερις ποσοστιαίες μονάδες όσον αφορά τα ποσά που υπερβαίνουν τα 300 000 ευρώ.

[...]»

22 Το άρθρο 10 του κανονισμού 73/2009, με τίτλο «Ειδικοί κανόνες για τη διαφοροποίηση στα νέα κράτη μέλη», προβλέπει τα εξής:

«1. Το άρθρο 7 εφαρμόζεται στους γεωργούς νέου κράτους μέλους για οποιοδήποτε δεδομένο ημερολογιακό έτος μόνον εάν το επίπεδο των άμεσων ενισχύσεων που εφαρμόζεται στο εν λόγω κράτος μέλος για το συγκεκριμένο ημερολογιακό έτος δυνάμει του άρθρου 121 είναι τουλάχιστον ίσο με το επίπεδο που εφαρμόζεται εκείνη τη στιγμή στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών, λαμβανομένων υπόψη των τυχόν μειώσεων που εφαρμόζονται δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1.

2. Όταν το άρθρο 7 εφαρμόζεται στους γεωργούς νέου κράτους μέλους, το εφαρμοστέο ποσοστό δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, περιορίζεται στη διαφορά μεταξύ του επιπέδου των άμεσων ενισχύσεων που εφαρμόζεται στο εν λόγω κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 121 και του επιπέδου στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών, λαμβανομένων υπόψη των τυχόν μειώσεων που εφαρμόζονται δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1.

[...]»

23 Το άρθρο 121 του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα ακόλουθα:

«Στα νέα κράτη μέλη [...], εισάγονται άμεσες ενισχύσεις σύμφωνα με το ακόλουθο χρονοδιάγραμμα αυξήσεων, εκφραζόμενων ως ποσοστό του τότε ισχύοντος επιπέδου των ενισχύσεων αυτών στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών:

— 60 % το 2009,

— 70 % το 2010,

— 80 % το 2011,

— 90 % το 2012,

— 100 % από το 2013 και μετά.

[...]»

24 Κατά το άρθρο 132, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού:

«Με την προϋπόθεση ότι θα δοθεί άδεια από την Επιτροπή, τα νέα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να συμπληρώνουν κάθε άμεση ενίσχυση:

α) για όλες τις άμεσες ενισχύσεις, έως 30 ποσοστιαίες μονάδες άνω του εφαρμοστέου επιπέδου που αναφέρεται στο άρθρο 121 για το οικείο έτος. […] Για τις άμεσες ενισχύσεις που αναφέρονται στον τίτλο IV, κεφάλαιο 7, του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003, τα νέα κράτη μέλη μπορούν να συμπληρώνουν τις άμεσες ενισχύσεις έως 100 %. [...]

ή

β) i) για άμεσες ενισχύσεις εκτός του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης, μέχρι το συνολικό ποσό άμεσης στήριξης που ο γεωργός θα είχε δικαίωμα να λαμβάνει, αναλόγως του προϊόντος, στο νέο κράτος μέλος κατά το ημερολογιακό έτος 2003 στο πλαίσιο ομοειδούς προς την ΚΓΠ εθνικού καθεστώτος αυξημένο κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες. Ωστόσο, για τη Λιθουανία, το έτος αναφοράς είναι το ημερολογιακό έτος 2002. [...]

ii) για το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, το συνολικό ποσό συμπληρωματικής εθνικής άμεσης ενίσχυσης που μπορεί να χορηγηθεί από νέο κράτος μέλος για δεδομένο έτος περιορίζεται από συγκεκριμένη συνολική χρηματοδότηση. Η αυτή χρηματοδότηση ισούται με τη διαφορά μεταξύ:

— του συνολικού ποσού ομοειδούς προς την ΚΓΠ εθνικής άμεσης στήριξης που θα ήταν διαθέσιμη στο οικείο νέο κράτος μέλος για το ημερολογιακό έτος 2003 ή, στην περίπτωση της Λιθουανίας, το ημερολογιακό έτος 2002, κάθε φορά αυξημένο κατά 10 %. […] και

— του εθνικού ανώτατου ορίου του εν λόγω νέου κράτους μέλους που αναφέρεται στο Παράρτημα VIII, αναπροσαρμοζόμενου, κατά περίπτωση, σύμφωνα με το άρθρο 51 παράγραφος 2.

Για τον υπολογισμό του συνολικού ποσού που αναφέρεται ανωτέρω στην πρώτη περίπτωση του παρόντος σημείου, λαμβάνονται υπόψη οι εθνικές άμεσες ενισχύσεις ή οι συνιστώσες τους που αντιστοιχούν στις κοινοτικές άμεσες ενισχύσεις ή στις συνιστώσες τους που ελήφθησαν υπόψη για τον υπολογισμό του πραγματικού ανώτατου ορίου του συγκεκριμένου νέου κράτους μέλους σύμφωνα με το άρθρο 40 και το άρθρο 51 παράγραφος 2.

Για καθεμία από τις σχετικές άμεσες ενισχύσεις, ένα νέο κράτος μέλος μπορεί να επιλέγει την εφαρμογή είτε του στοιχείου α′ είτε του στοιχείου β′ της πρώτης υποπαραγράφου.

[...]»

25 Το τελευταίο εδάφιο του άρθρου 132, παράγραφος 2, του κανονισμού 73/2009 είχε αρχικώς ως εξής:

«Η συνολική άμεση στήριξη που είναι δυνατόν να χορηγείται σε γεωργό στα νέα κράτη μέλη μετά την προσχώρηση δυνάμει της σχετικής άμεσης ενίσχυσης, συμπεριλαμβανόμενων όλων των [ΣΕΑΕ], δεν υπερβαίνει το ύψος της άμεσης στήριξης που θα είχε δικαίωμα να λάβει ο γεωργός στο πλαίσιο της αντίστοιχης άμεσης ενίσχυσης που ίσχυε τότε στα κράτη μέλη, πλην των νέων κρατών μελών, από το 2012 και μετά, λαμβανομένης υπόψη της εφαρμογής του άρθρου 7 σε συνδυασμό με το άρθρο 10.»

26 Η διάταξη αυτή διορθώθηκε σε όλες τις επίσημες γλώσσες με το διορθωτικό που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 18ης Φεβρουαρίου 2010 και έχει ως εξής:

«Η συνολική άμεση στήριξη που είναι δυνατόν να χορηγείται σε γεωργό στα νέα κράτη μέλη μετά την προσχώρηση δυνάμει της σχετικής άμεσης ενίσχυσης, συμπεριλαμβανόμενων όλων των [ΣΕΑΕ], δεν υπερβαίνει το ύψος της άμεσης στήριξης που θα είχε δικαίωμα να λάβει ο γεωργός στο πλαίσιο της αντίστοιχης άμεσης ενίσχυσης που ίσχυε τότε στα κράτη μέλη, πλην των νέων κρατών μελών, λαμβανομένης υπόψη, από το 2012 και μετά, της εφαρμογής του άρθρου 7 σε συνδυασμό με το άρθρο 10.»

27 Το άρθρο 132, παράγραφοι 4 έως 8, του κανονισμού 73/2009 προβλέπει τα εξής:

«4. Σε περίπτωση που νέο κράτος μέλος αποφασίσει να εφαρμόσει το [ΚΕΣΕ], το νέο αυτό κράτος μέλος δύναται να χορηγήσει συμπληρωματική εθνική ενίσχυση υπό τους όρους που αναφέρονται στις παραγράφους 5 και 8.

5. Το συνολικό ποσό της συμπληρωματικής εθνικής ενίσχυσης που χορηγήθηκε για το εν λόγω έτος κατά την εφαρμογή του [ΚΕΣΕ] μπορεί να περιορίζεται σε συγκεκριμένη συνολική χρηματοδότηση ανά (υπο) τομέα, εφόσον η συγκεκριμένη συνολική χρηματοδότηση ανά (υπο) τομέα αφορά μόνον:

α) τις άμεσες ενισχύσεις που συνδυάζονται με το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, ή/και

β) για το 2009, μία ή περισσότερες άμεσες ενισχύσεις οι οποίες εξαιρούνται ή ενδέχεται να εξαιρούνται από το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης σύμφωνα με το άρθρο 70 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 ή ενδέχεται να υπόκεινται σε μερική εφαρμογή όπως αναφέρεται στο άρθρο 64 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού.

γ) από το 2010 και μετά, μία ή περισσότερες από τις άμεσες ενισχύσεις οι οποίες ενδέχεται να υπόκεινται σε μερική εφαρμογή όπως αναφέρεται στο άρθρο 51 παράγραφος 2 και το άρθρο 68 του παρόντος κανονισμού.

Η χρηματοδότηση αυτή ισούται προς τη διαφορά μεταξύ:

α) του συνολικού ποσού στήριξης ανά (υπο) τομέα που προκύπτει από την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 2, πρώτο εδάφιο στοιχεία α′ ή β′, ανάλογα με την περίπτωση, και

β) του συνολικού ποσού άμεσης ενίσχυσης που θα ήταν διαθέσιμο στο ενδιαφερόμενο νέο κράτος μέλος για τον ίδιο (υπο)τομέα κατά το συγκεκριμένο έτος δυνάμει του [ΚΕΣΕ].

6. Το νέο κράτος μέλος μπορεί να αποφασίζει, με αντικειμενικά κριτήρια και έπειτα από άδεια της Επιτροπής, σχετικά με τα προς χορήγηση ποσά συμπληρωματικής εθνικής ενίσχυσης.

7. Η άδεια της Επιτροπής:

α) όταν εφαρμόζεται το σημείο (β) του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2, προσδιορίζει τα σχετικά ομοειδή προς την ΚΓΠ εθνικά καθεστώτα άμεσης ενίσχυσης,

β) καθορίζει το ύψος έως το οποίο επιτρέπεται η καταβολή συμπληρωματικής εθνικής ενίσχυσης, το ποσοστό της συμπληρωματικής εθνικής ενίσχυσης και, ανάλογα με την περίπτωση, τους όρους για τη χορήγησή της,

γ) χορηγείται με την επιφύλαξη τυχόν αναπροσαρμογών οι οποίες είναι δυνατό να καταστούν αναγκαίες λόγω εξελίξεων στην ΚΓΠ.

8. Δεν χορηγούνται συμπληρωματικές εθνικές ενισχύσεις ή ενίσχυση για γεωργικές δραστηριότητες για τις οποίες δεν προβλέπονται άμεσες ενισχύσεις στα κράτη μέλη, πλην των νέων κρατών μελών.»

28 Ο κανονισμός (ΕΕ) 671/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2012, για την τροποποίηση του κανονισμού 73/2009 όσον αφορά την εφαρμογή των άμεσων ενισχύσεων στους γεωργούς για το έτος 2013 (ΕΕ L 204, σ. 11), εισήγαγε, μεταξύ άλλων, στον τελευταίο αυτό κανονισμό ένα άρθρο 133α, με τίτλο «Μεταβατική εθνική ενίσχυση», κατά το οποίο:

«1. [...] τα νέα κράτη μέλη που εφαρμόζουν το [ΚΕΣΕ] μπορούν να χορηγήσουν μεταβατική εθνική ενίσχυση το 2013.

Εξαιρουμένης της Κύπρου, η χορήγηση της ενίσχυσης αποτελεί αντικείμενο αδείας της Επιτροπής, η οποία χορηγείται σύμφωνα με την παράγραφο 5.

2. Η μεταβατική εθνική ενίσχυση μπορεί να χορηγείται σε γεωργούς σε τομείς για τους οποίους έχει δοθεί άδεια το 2012, σύμφωνα με τα άρθρα 132 και 133, για [ΣΕΑΕ] και, στην περίπτωση της Κύπρου, για κρατικές ενισχύσεις.

3. Οι όροι χορήγησης της ενίσχυσης ταυτίζονται με εκείνους που απαιτούνται για τη χορήγηση ενισχύσεων σύμφωνα με τα άρθρα 132 και 133 όσον αφορά το 2012.

[...]»

Ο κανονισμός (ΕΕ) 1307/2013

29 Το άρθρο 37, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 1307/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί θεσπίσεως κανόνων για άμεσες ενισχύσεις στους γεωργούς βάσει καθεστώτων στήριξης στο πλαίσιο της Κοινής γεωργικής πολιτικής και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 637/2008 και του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου (ΕΕ L 347 σ. 608), ορίζει τα εξής:

«Η μεταβατική εθνική ενίσχυση χορηγείται υπό τους αυτούς όρους που ισχύουν για την καταβολή των ενισχύσεων σύμφωνα με το άρθρο 132 παράγραφος 7 ή το άρθρο 133α του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 για το 2013, εξαιρουμένης της μείωσης των ενισχύσεων συνεπεία της εφαρμογής του άρθρου 132, παράγραφος 2 σε συνδυασμό με τα άρθρα 7 και 10 του εν λόγω κανονισμού.»

Ο κανονισμός (ΕΕ) 1310/2013

30 Ο κανονισμός (ΕΕ) 1310/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη θέσπιση ορισμένων μεταβατικών διατάξεων για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 1305/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τους πόρους και την κατανομή τους για το έτος 2014 και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου και των κανονισμών (ΕΕ) 1307/2013, (ΕΕ) 1306/2013 και (ΕΕ) 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την εφαρμογή τους κατά το έτος 2014 (ΕΕ L 347, σ. 865), εισήγαγε στον κανονισμό 73/2009 ένα άρθρο 133β, με τίτλο «Μεταβατική εθνική ενίσχυση το 2014», το οποίο ορίζει τα εξής, στην παράγραφό του 3:

«Η βάσει του παρόντος άρθρου ενίσχυση μπορεί να χορηγείται σε γεωργούς σε τομείς για τους οποίους χορηγήθηκε το 2013 μεταβατική εθνική ενίσχυση δυνάμει του άρθρου 133α.»

Η εκτελεστική απόφαση C(2012) 4391 τελικό

31 Η έκτη αιτιολογική σκέψη της εκτελεστικής αποφάσεως C(2012) 4391 τελικό έχει ως εξής:

«Η Επιτροπή δημοσίευσε έγγραφο εργασίας για την επιτροπή διαχειρίσεως των άμεσων ενισχύσεων της 20ής Οκτωβρίου 2011, το οποίο περιείχε λεπτομερείς εξηγήσεις σχετικά με τον τρόπο πραγματοποιήσεως των μειώσεων των συμπληρωματικών εθνικών άμεσων ενισχύσεων και την εφαρμογή από ορισμένα νέα κράτη μέλη για το 2012, δυνάμει του άρθρου 132, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009.»

32 Η εκτελεστική απόφαση C(2012) 4391 τελικό περιλαμβάνει δύο άρθρα τα οποία ορίζουν τα ακόλουθα:

«Άρθρο 1

1. Για το έτος 2012, επιτρέπεται στη Λιθουανία η χορήγηση [ΣΕΑΕ] κατά τους όρους της από 22 Μαρτίου 2012 αιτήσεώς της.

2. Το ανώτατο ύψος της [ΣΕΑΕ] και το αντίστοιχο μέγιστο ποσοστό καθορίζονται στο παράρτημα της παρούσας αποφάσεως.

3. Για τις ως άνω ενισχύσεις πρέπει να χρησιμοποιείται η συναλλαγματική ισοτιμία που εφαρμόζεται στις ενισχύσεις που χορηγούνται με βάση το [ΚΕΣΕ] του άρθρου 122 του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009.

4. Όταν το συνολικό ποσό των άμεσων ενισχύσεων που χορηγούνται σε έναν γεωργό με βάση τον κανονισμό (ΕΚ) 73/2009, συμπεριλαμβανομένων όλων των [ΣΕΑΕ], υπερβαίνει τις 5 000 ευρώ, τότε από το ποσό των χορηγητέων προς τον γεωργό αυτό [ΣΕΑΕ] αφαιρείται ποσό που αντιστοιχεί στο 10 % του υπερβαίνοντος τις 5 000 [ευρώ] συνολικού ποσού, κατά τα οριζόμενα στο παράρτημα της παρούσας αποφάσεως. Το ποσοστό αυτό αυξάνεται κατά τέσσερις ποσοστιαίες μονάδες οσάκις το συνολικό ποσό όλων των άμεσων ενισχύσεων, συμπεριλαμβανομένων όλων των [ΣΕΑΕ], υπερβαίνει τις 300 000 ευρώ, ωστόσο τότε η μείωση ισχύει μόνο για το μέρος του συνολικού ποσού που υπερβαίνει τις 300 000 ευρώ και αποτελείται από τις [ΣΕΑΕ].

Άρθρο 2

Αποδέκτης της παρούσας απόφασης είναι η Δημοκρατία της Λετονίας.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

33 Μετά την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Λιθουανίας στην Ένωση, το εισόδημα των Λιθουανών γεωργών στηρίζεται μέσω άμεσων ενισχύσεων, που περιλαμβάνουν τις ενισχύσεις που χρηματοδοτούνται από τον προϋπολογισμό της Ένωσης και τις εθνικές άμεσες ενισχύσεις που χρηματοδοτούνται από τον προϋπολογισμό του οικείου κράτους. Η Δημοκρατία της Λιθουανίας επέλεξε την εφαρμογή του ΚΕΣΕ. Κατά το καθεστώς αυτό, η ενίσχυση υπολογίζεται διαιρώντας το ετήσιο συνολικό ποσό χρηματοδοτήσεως για το οικείο κράτος με την επιλέξιμη για την ενίσχυση γεωργική έκταση.

34 Βάσει της Πράξεως Προσχωρήσεως του 2003, οι άμεσες ενισχύσεις της Ένωσης προς τους γεωργούς στη Λιθουανία και στα άλλα νέα κράτη μέλη αυξήθηκαν σταδιακά. Θα έφθαναν στο 100 % του επιπέδου των άμεσων ενισχύσεων που χορηγούνται στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών μόνον από το 2013. Μέχρι την ημερομηνία αυτή, τα νέα κράτη μέλη μπορούσαν να χορηγούν ΣΕΑΕ, μετά από έγκριση της Επιτροπής.

35 Κατά το αιτούν δικαστήριο, ο στόχος που καθορίστηκε στην Πράξη Προσχωρήσεως του 2003 για να υλοποιηθεί το 2012, ήτοι ένα επίπεδο άμεσων ενισχύσεων ίσο προς το 90 % του επιπέδου των άμεσων ενισχύσεων που χορηγούνται στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών, δεν επετεύχθη στη Λιθουανία. Τούτο οφείλεται στο γεγονός ότι οι άμεσες ενισχύσεις χορηγούνταν βάσει της αποδόσεως αναφοράς των γεωργικών καλλιεργειών που διαπιστώθηκε μεταξύ του 2000 και του 2002. Στη βάση αυτή επίσης υπολογίστηκε το συνολικό ποσό χρηματοδοτήσεως των άμεσων ενισχύσεων κατά 100 % της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, που έπρεπε να διαιρεθεί με τη βασική έκταση για να υπολογιστεί η άμεση ενίσχυση ανά εκτάριο. Μέχρι το 2012, η απόδοση αναφοράς αυξήθηκε ωστόσο σημαντικά και η βασική έκταση μεγεθύνθηκε με σταθερό ρυθμό. Το ποσό των άμεσων ενισχύσεων ανά εκτάριο μειώθηκε αντιστοίχως.

36 Στις 20 Οκτωβρίου 2011, η Επιτροπή εξέδωσε το έγγραφο εργασίας DS/2011/14/REV2, διευκρινίζοντας τους κανόνες βάσει των οποίων, για το 2012, ορισμένα από τα νέα κράτη μέλη έπρεπε, δυνάμει του κανονισμού 73/2009, να εφαρμόσουν διαφοροποίηση στις άμεσες ενισχύσεις και μείωση των ΣΕΑΕ. Έτσι, αφενός, οι άμεσες ενισχύσεις άνω των 5 000 ευρώ υπέκειντο καταρχήν στη διαφοροποίηση. Αφετέρου, δυνάμει της εκτελεστικής αποφάσεως C(2012) 4391 τελικό, οι ΣΕΑΕ που χορηγούνταν στους γεωργούς στη Λιθουανία μειώθηκαν κατά 10 %.

37 Για το 2012, ο B. Jakutis και η γεωργική συνεταιριστική εταιρία του Kretingalė ζήτησαν από τον Οργανισμό ενισχύσεις για γεωργικές και άλλες εκτάσεις.

38 Όσον αφορά τον B. Jakutis, ο Οργανισμός εξέδωσε, στις 5 Ιουνίου 2013, απόφαση δυνάμει της οποίας, εφόσον το συνολικό ποσό των άμεσων ενισχύσεων, συμπεριλαμβανομένων όλων των ΣΕΑΕ, τα οποία εδικαιούτο ο ενδιαφερόμενος για το 2012, υπερέβαινε τις 5 000 ευρώ [ήτοι 17 264 λιθουανικά λίτας (LTL)], έπρεπε να εφαρμοσθεί η μείωση των ΣΕΑΕ.

39 Όσον αφορά τη γεωργική συνεταιριστική εταιρία του Kretingalė, ο Οργανισμός εφάρμοσε, με απόφαση της 22ας Μαΐου 2013, τη διαφοροποίηση των άμεσων ενισχύσεων που χρηματοδοτούνταν με τη συνδρομή του ΕΓΤΠΕ, καθώς και τη μείωση των ΣΕΑΕ. Το συνολικό ποσό των άμεσων ενισχύσεων και των ΣΕΑΕ που καταβλήθηκε στην εταιρία αυτή υπερβαίνει τις 300 000 ευρώ.

40 Ο B. Jakutis και η γεωργική συνεταιριστική εταιρία του Kretingalė άσκησαν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου προσφυγή με αίτημα την ακύρωση των εν λόγω αποφάσεων.

41 Κατά τους προσφεύγοντες της κύριας δίκης, δεν υφίστατο καμία νομική βάση για την εφαρμογή στη Λιθουανία, για το 2012, της διαφοροποιήσεως των άμεσων ενισχύσεων ή της μειώσεως των ΣΕΑΕ. Υποστηρίζουν ότι, με βάση τις διατάξεις της Πράξεως Προσχωρήσεως του 2003, ενόσω δεν έχει όντως αποδειχθεί ότι τα ποσά και τα επίπεδα των άμεσων ενισχύσεων για τις λιθουανικές γεωργικές εκμεταλλεύσεις έχουν εξισωθεί με εκείνα των κρατών μελών πλην των νέων κρατών μελών, οι άμεσες ενισχύσεις που πρέπει να καταβληθούν στις λιθουανικές εκμεταλλεύσεις δεν μπορούν να υποστούν διαφοροποίηση κατ' εφαρμογή των άρθρων 7 και 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 73/2009.

42 Οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης υπογραμμίζουν ότι, για το 2012, το επίπεδο των άμεσων ενισχύσεων στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών υπερέβαινε το 90 % του επιπέδου του συνόλου των άμεσων ενισχύσεων, ενώ ήταν μαθηματικώς αδύνατον να υπερβεί το 90 % του επιπέδου αυτού στη Λιθουανία. Επιπλέον, οι χρηματοδοτούμενες από τον προϋπολογισμό της Ένωσης άμεσες ενισχύσεις που καταβλήθηκαν στους Λιθουανούς γεωργούς για το 2012 ήσαν χαμηλότερες κατά δύο και πλέον φορές από εκείνες που εισπράχθηκαν στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών, έστω και διαφοροποιημένες κατά 10 %. Ενόσω δεν θα έχει όντως αποδειχθεί ότι τα ποσά και τα επίπεδα των άμεσων ενισχύσεων για τις λιθουανικές γεωργικές εκμεταλλεύσεις εξισώνονται με εκείνα των κρατών μελών πλην των νέων κρατών μελών, οι άμεσες ενισχύσεις που πρέπει να καταβληθούν στις εκμεταλλεύσεις αυτές δεν πρέπει και δεν μπορούν να υποστούν διαφοροποίηση και οι ΣΕΑΕ δεν μπορούν να μειωθούν.

43 Ο Οργανισμός υπογράμμισε ότι δεν ήταν αρμόδιος να εκτιμήσει τη νομιμότητα των αποφάσεων της Λιθουανικής Κυβερνήσεως, πολλώ δε μάλλον της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

44 Η Λιθουανική Κυβέρνηση επιβεβαιώνει τα στοιχεία που επικαλέστηκαν οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης, αναφέροντας ότι η Επιτροπή δεν διενήργησε την παραμικρή έρευνα, ούτε παρέσχε την παραμικρή πληροφορία επιβεβαιώνοντας ότι, για το 2012, το επίπεδο των άμεσων ενισχύσεων ήταν το ίδιο στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών και στα νέα κράτη μέλη. Τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν στο έγγραφο εργασίας DS/2011/14/REV2, κατά τα οποία το επίπεδο των ενισχύσεων στα νέα κράτη μέλη είχε εξισωθεί με εκείνο των ενισχύσεων στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών, στηρίζονταν σε μια ερμηνεία των ποσοστών που διαλαμβάνονταν στον κανονισμό 73/2009.

45 Κατά τη Λιθουανική Κυβέρνηση, πολλές εκμεταλλεύσεις στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών ελάμβαναν, για το 2012, άμεσες ενισχύσεις μικρότερες των 5 000 ευρώ και, σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού 73/2009, δεν εφαρμοζόταν επ' αυτών η διαφοροποίηση, καθόσον οι άμεσες ενισχύσεις τους καταβάλλονταν σε ποσοστό 100 %. Η συνέπεια αυτού ήταν ότι, αν η διαφοροποίηση εφαρμοζόταν αποκλειστικά στις εκμεταλλεύσεις που λαμβάνουν άμεσες ενισχύσεις άνω των 5 000 ευρώ, το συνολικό επίπεδο των άμεσων ενισχύσεων στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών θα ήταν ανώτερο του 90 % του επιπέδου του συνόλου των άμεσων ενισχύσεων. Αντιθέτως, στα νέα κράτη μέλη, όλες οι εκμεταλλεύσεις ελάμβαναν άμεσες ενισχύσεις σε ποσοστό 90 %, ανεξάρτητα από το αν οι άμεσες ενισχύσεις που καταβάλλονταν στην εκμετάλλευση υπερέβαιναν ή όχι τις 5 000 ευρώ.

46 Το αιτούν δικαστήριο έχει αμφιβολίες όσον αφορά τη συμβατότητα της καταστάσεως αυτής προς την αρχή της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων. Εφόσον το ποσό που καταβάλλεται ανά εκτάριο διαφέρει αντικειμενικά στα νέα κράτη μέλη και στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών, αυτές οι ομάδες κρατών τελούν σε διαφορετικές καταστάσεις και δεν πρέπει συνεπώς να αντιμετωπίζονται κατά τον ίδιο τρόπο, δηλαδή με εφαρμογή της διαφοροποιήσεως κατά τον ίδιο τρόπο. Συνεπώς, η Επιτροπή οφείλει, βάσει των αρχών της αρωγής και της χρηστής διοικήσεως, να συλλέξει όλα τα στοιχεία που είναι αναγκαία για να ασκήσει τη διακριτική εξουσία την οποία διαθέτει.

47 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Vilniaus apygardos administracinis teismas (περιφερειακό διοικητικό δικαστήριο του Βίλνιους) αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Όσον αφορά την εκτίμηση, σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 73/2009 σε συνδυασμό με τα άρθρα 7 και 121, του επιπέδου των άμεσων ενισχύσεων στα [κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών] και στα νέα κράτη μέλη της ΕΕ:

α) Πρέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 73/2009, εφαρμοζόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 10, παράγραφος 1, και με το άρθρο 121, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, το 2012, το επίπεδο των άμεσων ενισχύσεων στα [κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών] της ΕΕ που υπερβαίνουν τις 5 000 ευρώ είναι 90 %;

β) Αν δοθεί καταφατική απάντηση στο πρώτο ερώτημα, στοιχείο α', μήπως αυτό σημαίνει ότι, το 2012, το επίπεδο των άμεσων ενισχύσεων στα νέα κράτη μέλη και στα [κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών] της ΕΕ δεν εξισώθηκε, βάσει του περιεχομένου και των σκοπών του άρθρου 10, παράγραφος 1, και του άρθρου 121 του κανονισμού 73/2009;

γ) Αντιβαίνουν το άρθρο 10, παράγραφος 1, in fine, του κανονισμού 73/2009 ("λαμβανομένων υπόψη των τυχόν μειώσεων που εφαρμόζονται δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1"), καθώς και το έγγραφο εργασίας DS/2011/14/REV2 της Επιτροπής, τα οποία προβλέπουν διαφορετικές βάσεις ενόψει της συγκρίσεως των άμεσων ενισχύσεων —στα νέα κράτη μέλη της ΕΕ το επίπεδο των άμεσων ενισχύσεων εκτιμάται χωρίς την εφαρμογή διαφοροποιήσεως (90 % σύμφωνα με το άρθρο 121), ενώ στα [κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών] της

ΕΕ εφαρμόζεται διαφοροποίηση (100 % μείον 10 % σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ′)—, προς την Πράξη Προσχωρήσεως του 2003 και τις αρχές του δικαίου της Ένωσης, και μεταξύ άλλων προς τις αρχές της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της χρηστής διοικήσεως, του θεμιτού ανταγωνισμού και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων, καθώς και προς τους σκοπούς της ΚΓΠ, οι οποίοι διατυπώνονται στο άρθρο 39 ΣΛΕΕ;

2) Όσον αφορά την ασυμβατότητα του άρθρου 10, παράγραφος 1, και του άρθρου 132, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, in fine, του κανονισμού 73/2009, καθώς και των πράξεων του δικαίου της Ένωσης που εκδόθηκαν βάσει των εν λόγω άρθρων, με την Πράξη Προσχωρήσεως [του 2003] και τις αρχές του δικαίου της Ένωσης:

   α) Αντιβαίνουν το άρθρο 10, παράγραφος 1, in fine, του κανονισμού 73/2009 (“λαμβανομένων υπόψη των τυχόν μειώσεων που εφαρμόζονται δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1”) και το άρθρο 132, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, in fine, του ίδιου κανονισμού (“λαμβανομένης υπόψη, από το 2012 και μετά, της εφαρμογής του άρθρου 7 σε συνδυασμό με το άρθρο 10”), καθώς επίσης το έγγραφο εργασίας DS/2011/14/REV2 της Επιτροπής και η εκτελεστική απόφαση C(2012) 4391 τελικό, που εκδόθηκαν βάσει των εν λόγω άρθρων, προς την Πράξη Προσχωρήσεως του 2003, η οποία δεν προβλέπει διαφοροποίηση των άμεσων ενισχύσεων ούτε μείωση των [ΣΕΑΕ] στα νέα κράτη μέλη της ΕΕ, αλλά ούτε και έτος από το οποίο τεκμαίρεται ότι εξισώθηκαν οι άμεσες ενισχύσεις στα νέα κράτη μέλη και στα [κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών] της ΕΕ;

   β) Αντιβαίνουν το άρθρο 10, παράγραφος 1, και το άρθρο 132, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009, καθώς επίσης το έγγραφο εργασίας DS/2011/14/REV2 της Επιτροπής και η εκτελεστική απόφαση C(2012) 4391 τελικό, καθόσον, σύμφωνα με το περιεχόμενο και τους σκοπούς τους, η διαφοροποίηση των άμεσων ενισχύσεων και η μείωση των [ΣΕΑΕ] εφαρμόζονται για το 2012 στα νέα κράτη μέλη της ΕΕ, τα οποία λαμβάνουν σημαντικά μικρότερη άμεση στήριξη από ό,τι τα [κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών] της ΕΕ, προς τις αρχές του δικαίου της Ένωσης, και μεταξύ άλλων προς τις αρχές της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, του θεμιτού ανταγωνισμού και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων, καθώς και προς τους σκοπούς της ΚΓΠ, οι οποίοι διατυπώνονται στο άρθρο 39 ΣΛΕΕ, και ειδικότερα προς τον σκοπό της αυξήσεως της γεωργικής παραγωγικότητας;

   γ) Αντίκειται η τροποποίηση του άρθρου 132, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009 (“λαμβανομένης υπόψη, από το 2012 και μετά, της εφαρμογής του άρθρου 7 σε συνδυασμό με το άρθρο 10”), η οποία επήλθε με τη δημοσίευση διορθωτικού (ΕΕ 2010, L 43, σ. 7) (με το οποίο δεν πραγματοποιήθηκε διόρθωση τεχνικής φύσεως, αλλά τροποποιήθηκε επί της ουσίας το περιεχόμενο της διατάξεως —καθώς ορίστηκε ότι τεκμαίρεται για το 2012 εξίσωση των άμεσων ενισχύσεων στα νέα και στα παλαιά κράτη μέλη της ΕΕ), προς τις αρχές του δικαίου της Ένωσης, και μεταξύ άλλων προς τις αρχές της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ασφάλειας δικαίου, της χρηστής διοικήσεως και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων;

   δ) Έχει η λέξη “dydis” [“ύψος”] που χρησιμοποιείται στο άρθρο 1γ, όπως αυτό παρατίθεται στο σημείο 27, στοιχείο β′, του κεφαλαίου 6.Α (“Γεωργία”) του παραρτήματος ΙΙ της Πράξεως Προσχωρήσεως του 2003, την ίδια έννοια με τη λέξη “lygis” [“ύψος”] που χρησιμοποιείται στο άρθρο 132, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009;

3) Αντιβαίνουν η εκτελεστική απόφαση C(2012) 4391 τελικό και το έγγραφο εργασίας DS/2011/14/REV2 της Επιτροπής, τα οποία δεν δημοσιεύθηκαν στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένα (εκδόθηκαν αποκλειστικά βάσει της τεκμαιρόμενης εξισώσεως του επιπέδου των άμεσων ενισχύσεων στα νέα κράτη μέλη και στα

[κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών] της ΕΕ για το 2012), προς την Πράξη Προσχωρήσεως του 2003 και τις αρχές του δικαίου της Ένωσης, και μεταξύ άλλων προς τις αρχές της ασφάλειας δικαίου, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της χρηστής διοικήσεως; Αν η απάντηση είναι καταφατική, πρέπει το άρθρο 1, παράγραφος 4, της ανωτέρω εκτελεστικής αποφάσεως της Επιτροπής να ακυρωθεί ως αντιβαίνον προς τον κανονισμό 73/2099 και την Πράξη Προσχωρήσεως του 2003;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος, στοιχεία α′ και β′

48 Με το πρώτο του ερώτημα, στοιχεία α′ και β′, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν τα άρθρα 7, παράγραφος 1, 10, παράγραφος 1, και 121 του κανονισμού 73/2009 έχουν την έννοια, αφενός, ότι η έκφραση «επίπεδο των άμεσων ενισχύσεων που εφαρμόζεται στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών» πρέπει να νοείται ως σημαίνουσα ότι το εν λόγω επίπεδο ήταν, για το 2012, ίσο προς το 90 % του επιπέδου του συνόλου των άμεσων ενισχύσεων και, αφετέρου, ότι η έκφραση «επίπεδο των άμεσων ενισχύσεων εντός των νέων κρατών μελών» πρέπει να νοείται ως σημαίνουσα ότι το τελευταίο αυτό επίπεδο ήταν, για το 2012, ίσο προς εκείνο των κρατών μελών πλην των νέων κρατών μελών.

49 Καταφατική απάντηση στο ερώτημα αυτό θα οδηγούσε στη δυνατότητα εφαρμογής, δυνάμει των άρθρων 7, 10 και 121 του ίδιου κανονισμού, της διαφοροποιήσεως στις άμεσες ενισχύσεις που καταβάλλονται στους γεωργούς στα νέα κράτη μέλη και, σύμφωνα με το άρθρο 132 του εν λόγω κανονισμού, στις ΣΕΑΕ.

50 Δεν αμφισβητείται ότι όχι μόνον τα ποσά των ενισχύσεων που καταβάλλονταν στους εν λόγω γεωργούς ήταν, για το 2012, μικρότερα από εκείνα που καταβάλλονταν στους γεωργούς στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών, αλλά ότι επιπλέον τα ποσά αυτά διέφεραν επίσης στο εσωτερικό των δύο ομάδων κρατών μελών.

51 Ωστόσο, το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 73/2009, δημιουργώντας ένα σύνδεσμο μεταξύ των αντιστοίχων επιπέδων των άμεσων ενισχύσεων στις δύο αυτές ομάδες κρατών μελών, υποδηλώνει ότι, παρά τις σημαντικές διαφορές που υφίστανται μεταξύ των ποσών των άμεσων ενισχύσεων σε εκάστη των δύο αυτών ομάδων κρατών μελών, που εμποδίζουν τον καθορισμό ενός κοινού επιπέδου με υπολογισμό του μέσου όρου των αντιστοίχων ποσών, ένα τέτοιο κοινό επίπεδο έχει καθοριστεί.

52 Ελλείψει ορισμού στο δίκαιο της Ένωσης του «επιπέδου των άμεσων ενισχύσεων που εφαρμόζεται στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών», περί του οποίου τα άρθρα 10 και 121 του κανονισμού 73/2009, η έκφραση αυτή πρέπει να ερμηνεύεται λαμβανομένων υπόψη του πλαισίου εντός του οποίου εντάσσεται και των σκοπών που επιδιώκει ο νομοθέτης της Ένωσης (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση Szatmári Malom, C-135/13, EU:C:2014:327, σκέψη 31 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

53 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η αναφορά στο εν λόγω επίπεδο εισήχθη στο δίκαιο της Ένωσης με την Πράξη Προσχωρήσεως του 2003 προκειμένου να ρυθμιστεί η σταδιακή εισαγωγή των άμεσων ενισχύσεων στα νέα κράτη μέλη.

54 Σκοπός της σταδιακής και όχι άμεσης εισαγωγής των εν λόγω ενισχύσεων στα νέα κράτη μέλη ήταν η απρόσκοπτη αναδιάρθρωση του γεωργικού τομέα στα νέα κράτη μέλη και η αποτροπή της δημιουργίας σημαντικών εισοδηματικών ανισοτήτων και της προκλήσεως στρεβλώσεων στην κοινωνία με τη χορήγηση ενισχύσεων δυσανάλογων προς το επίπεδο των εισοδημάτων των γεωργών και ολόκληρου του πληθυσμού (βλ., κατά την έννοια αυτή, αποφάσεις Bábolna, C-115/10, EU:C:2011:376, σκέψη 34, και Πολωνία κατά Συμβουλίου, C-273/04, EU:C:2007:622, σκέψη 69).

55 Καίτοι από το χρονοδιάγραμμα εισαγωγής που περιλαμβάνεται στο κεφάλαιο 6 του παραρτήματος ΙΙ της Πράξεως Προσχωρήσεως του 2003 προκύπτει ότι οι άμεσες ενισχύσεις που καταβάλλονται στους γεωργούς στα νέα κράτη μέλη εξακολουθούν να αντιπροσωπεύουν συγκεκριμένο ποσοστό του «επιπέδου που εφαρμόζεται» στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών, ο υπολογισμός τους πραγματοποιήθηκε κατά εντελώς αυτοτελή τρόπο.

56 Έτσι, η βασική έκταση καθορίστηκε στο εν λόγω κεφάλαιο 6, ενώ τόσο τα ετήσια ανώτατα όρια όσο και οι κανόνες καθορισμού των ενισχύσεων που χορηγούνται στο πλαίσιο του ΚΕΣΕ περιλαμβάνονταν στον κανονισμό 1782/2003 μετά την εισαγωγή τους σε αυτόν, αντιστοίχως, με την απόφαση 2004/281 και με τον κανονισμό 583/2004.

57 Πρέπει να θεωρηθεί ότι το επίπεδο στο οποίο οι άμεσες ενισχύσεις που χορηγούνται εντός των νέων κρατών μελών έπρεπε να φθάσουν το 2013, ήτοι το 100 % των ποσών που προβλέπονταν, βάσει των προαναφερθέντων στοιχείων αναφοράς για το 2003, δεν συναρτάται με το πραγματικό επίπεδο των άμεσων ενισχύσεων. Αυτό που εκλήθη συνεπώς να πράξει ο νομοθέτης της Ένωσης δεν ήταν να εξισώσει τα ονομαστικά επίπεδα, αλλά να καταλήξει σε ένα αφηρημένο επίπεδο 100 %, αποδεχόμενος ταυτόχρονα ότι αυτό θα συνεπάγεται διαφορετικά ποσά σε κάθε κράτος μέλος.

58 Βεβαίως, όπως τόνισε και το αιτούν δικαστήριο, η βασική έκταση στη Λιθουανία έχει υπερδιπλασιαστεί από το 2003, οπότε μειώθηκε το ποσό των άμεσων ενισχύσεων ανά εκτάριο. Ωστόσο, το γεγονός αυτό, που αφορά μόνο τα ποσά των άμεσων ενισχύσεων που καταβάλλονται ατομικώς σε κάθε γεωργό, εξακολουθεί να μην ασκεί επιρροή στη λειτουργία του προβλεφθέντος μηχανισμού που αυξάνει σταδιακά το ανώτατο όριο των άμεσων ενισχύσεων στο επίπεδο του 100 %.

59 Ο κατά τα ανωτέρω όμως υποτιθέμενος σύνδεσμος μεταξύ των αντιστοίχων επιπέδων των άμεσων ενισχύσεων, δεδομένου ότι απορρέει από την Πράξη Προσχωρήσεως του 2003 και, συνεπώς, από διατάξεις του πρωτογενούς δικαίου (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-413/04, EU:C:2006:741, σκέψη 43), πρέπει να θεωρηθεί δεδομένος κατά την ερμηνεία του κανονισμού 73/2009 στον βαθμό που ο κανονισμός αυτός απηχεί τις διατάξεις που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙ της εν λόγω Πράξεως Προσχωρήσεως.

60 Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν μπορεί να ευδοκιμήσει η προβαλλόμενη από το αιτούν δικαστήριο και υποστηριζόμενη από τους προσφεύγοντες της κύριας δίκης και τη Λιθουανική Κυβέρνηση επιχειρηματολογία, η οποία αποσκοπεί στην αμφισβήτηση της ισοδυναμίας, κατά την έννοια του άρθρου 10 του κανονισμού 73/2009, των επιπέδων των άμεσων ενισχύσεων που εφαρμόζονται, αντιστοίχως, στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών και στα νέα κράτη μέλη λόγω του ότι η αδυναμία εφαρμογής της διαφοροποιήσεως στις άμεσες ενισχύσεις κάτω των 5000 ευρώ έχει ως συνέπεια ότι το ποσό των άμεσων ενισχύσεων που καταβλήθηκαν, για το 2012, εντός των κρατών μελών πλην των νέων κρατών μελών είναι, παρά τη διαφοροποίηση κατά 10 %, όντως ανώτερο του επιπέδου του 90 % του συνόλου των άμεσων ενισχύσεων, ήτοι του επιπέδου που έχει τυπικώς επιτευχθεί εντός των νέων κρατών μελών.

61 Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι το επίπεδο των άμεσων ενισχύσεων που εφαρμόζεται πριν από τη διαφοροποίηση είναι ίσο προς το 100 % ανεξάρτητα από τα ποσά που πράγματι καταβλήθηκαν εντός των διαφόρων κρατών μελών, η συνολική διαφοροποίηση κατά 10 %, που προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 73/2009, πρέπει να θεωρηθεί ότι αποτελεί μείωση κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, η οποία πρέπει να ληφθεί υπόψη προκειμένου να διαπιστωθεί η ισοδυναμία των εφαρμοζόμενων επιπέδων των άμεσων ενισχύσεων.

62 Αντιθέτως, η συνεκτίμηση των ονομαστικών αποτελεσμάτων των υπολογισμών αυτών θα ήγειρε, πέραν του ζητήματος του αριθμού των γεωργών που λαμβάνουν λιγότερο από 5000 ευρώ αντιστοίχως στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών και στα νέα κράτη μέλη, το ζήτημα της σημαντικής διαφοράς μεταξύ των ποσών των άμεσων ενισχύσεων ανά εκτάριο που καταβάλλονται αντιστοίχως, καθιστώντας έτσι αδύνατη τη σύγκριση, σε απόλυτα μεγέθη, μεταξύ του επιπέδου των ενισχύσεων

που καταβάλλονται εντός των δύο αυτών ομάδων κρατών μελών. Η επιλογή όμως του αφηρημένου κριτηρίου του επιπέδου των άμεσων ενισχύσεων που εφαρμόζεται καθιστά δυνατή την αποφυγή των ζητημάτων αυτών.

63 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, στο πρώτο ερώτημα, στοιχεία α′ και β′, πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι τα άρθρα 7, παράγραφος 1, 10, παράγραφος 1, και 121 του κανονισμού 73/2009 έχουν την έννοια, αφενός, ότι η έκφραση «επίπεδο των άμεσων ενισχύσεων που εφαρμόζεται στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών» πρέπει να νοείται ως σημαίνουσα ότι το εν λόγω επίπεδο ήταν, για το 2012, ίσο προς το 90 % του επιπέδου του συνόλου των άμεσων ενισχύσεων και, αφετέρου, ότι η έκφραση «επίπεδο των άμεσων ενισχύσεων εντός των νέων κρατών μελών» πρέπει να νοείται ως σημαίνουσα ότι το τελευταίο αυτό επίπεδο ήταν, για το 2012, ίσο προς εκείνο των κρατών μελών πλην των νέων κρατών μελών.

Επί του πρώτου ερωτήματος, στοιχείο γ′, και του δευτέρου ερωτήματος, στοιχεία α′ και β′

64 Με το πρώτο ερώτημά του, στοιχείο γ′, και το δεύτερο ερώτημά του, στοιχεία α′ και β′, το αιτούν δικαστήριο ερωτά αν τα άρθρα 10, παράγραφος 1, in fine, και 132, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, in fine, του κανονισμού 73/2009, η εκτελεστική απόφαση C(2012) 4391 τελικό καθώς και το έγγραφο εργασίας DS/2011/14/REV2 είναι άκυρα.

65 Όσον αφορά το έγγραφο εργασίας DS2011/14/REV2, πρέπει εκ προοιμίου να επισημανθεί ότι από την έκτη αιτιολογική σκέψη της εκτελεστικής αποφάσεως C(2012) 4391 τελικό προκύπτει ότι η απόφαση αυτή εκδόθηκε ιδίως λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου αυτού του εγγράφου εργασίας. Υπό τις συνθήκες αυτές, αρκεί, εν προκειμένω, να εξεταστεί το κύρος της εν λόγω αποφάσεως, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί χωριστά το κύρος του εν λόγω εγγράφου.

Συμβατότητα με την Πράξη Προσχωρήσεως του 2003

66 Όσον αφορά, πρώτον, την προβαλλόμενη παράβαση της Πράξεως Προσχωρήσεως του 2003, η παράβαση αυτή απορρέει, κατά το αιτούν δικαστήριο, εκ του γεγονότος ότι η εν λόγω Πράξη δεν προβλέπει διαφοροποίηση των άμεσων ενισχύσεων της Ένωσης ούτε μείωση των ΣΕΑΕ στα νέα κράτη μέλη, οπότε η εφαρμογή, μέσω των επίμαχων διατάξεων, της διαφοροποιήσεως στα νέα κράτη μέλη, για το 2012, δηλαδή προτού επιτευχθεί το επίπεδο του 100 % των άμεσων ενισχύσεων, είναι αντίθετη προς τη συμφωνία που συνήφθη το 2003, κατά την οποία οι άμεσες ενισχύσεις πρέπει να φθάσουν το εν λόγω επίπεδο το 2013.

– Οι άμεσες ενισχύσεις της Ένωσης

67 Πρέπει εκ προοιμίου να υπομνησθεί ότι η σταδιακή εισαγωγή των άμεσων ενισχύσεων της Ένωσης στα νέα κράτη μέλη δεν αποσκοπούσε στο να καταλήξει σε ισοδυναμία των ποσών που καταβάλλονται αντιστοίχως εντός των κρατών μελών πλην των νέων κρατών μελών και εντός των νέων κρατών μελών. Ο σκοπός ήταν, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 53 και 54 της παρούσας αποφάσεως, να αποφευχθεί η δυσχέρανση της αναπτύξεως του γεωργικού τομέα στα νέα κράτη μέλη με την εισαγωγή χωρίς μεταβατικό στάδιο ενός προκαθορισμένου επιπέδου ενισχύσεων για κάθε ένα από αυτά τα κράτη μέλη.

68 Λαμβανομένου υπόψη του ειδικού αυτού σκοπού, το καθεστώς που θεσπίστηκε με την Πράξη Προσχωρήσεως του 2003 δεν εμποδίζει, καταρχήν, την εφαρμογή στα νέα κράτη μέλη μιας γενικής ισχύος μεταρρύθμιση, όπως είναι η διαφοροποίηση, η οποία σχεδιάστηκε για να βελτιώσει τη λειτουργία της ΚΓΠ σε όλα τα κράτη μέλη, επιτυγχάνοντας καλύτερη εξισορρόπηση μεταξύ των εργαλείων που σχεδιάστηκαν για την προαγωγή της βιώσιμης γεωργίας και εκείνων που αποσκοπούν στην ενθάρρυνση της αγροτικής αναπτύξεως.

69 Το ότι η Πράξη Προσχωρήσεως του 2003 δεν ρύθμισε το ζήτημα της εφαρμογής της διαφοροποιήσεως στα νέα κράτη μέλη οφείλεται στο γεγονός ότι η μεταρρύθμιση της ΚΓΠ που εισήγαγε τη διαφοροποίηση πραγματοποιήθηκε εκ παραλλήλου με τις διαπραγματεύσεις για την προσχώρηση των νέων κρατών μελών. Συγκεκριμένα, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 91 των προτάσεών του, η διαφοροποίηση εισήχθη με τον κανονισμό 1782/2003 μετά τη θέσπιση της Πράξεως Προσχωρήσεως του 2003, το δε άρθρο 12α του κανονισμού 1782/2003, που ρυθμίζει τη διαφοροποίηση στα νέα κράτη μέλη, προστέθηκε στον εν λόγω κανονισμό με τον κανονισμό 583/2004. Η δυνατότητα εισαγωγής τέτοιων τροποποιήσεων του κοινοτικού κεκτημένου που εφαρμόζεται στα εν λόγω κράτη μέλη προβλεπόταν ρητώς στα άρθρα 23 και 57 της Πράξεως Προσχωρήσεως του 2003.

70 Καίτοι η ενδεχόμενη εφαρμογή της διαφοροποιήσεως στις άμεσες ενισχύσεις που χορηγούνται στα νέα κράτη μέλη δεν αμφισβητείται, αυτή καθαυτή, στην υπόθεση της κύριας δίκης, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται σχετικά με τις προϋποθέσεις της εφαρμογής αυτής.

71 Συναφώς, δεν αμφισβητείται ότι το περιεχόμενο του άρθρου 12α του κανονισμού 1782/2003 επανελήφθη και διευκρινίστηκε, διττώς, στο άρθρο 10 του κανονισμού 73/2009. Το άρθρο αυτό απαιτεί, αφενός, να λαμβάνονται υπόψη τα αποτελέσματα της διαφοροποιήσεως στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών προκειμένου να διαπιστώνεται ότι το επίπεδο των άμεσων ενισχύσεων στα νέα κράτη μέλη είναι ήδη τουλάχιστον ισοδύναμο προς εκείνο που εφαρμόζεται στα πρώτα. Αφετέρου, από το εν λόγω άρθρο προκύπτει ότι το ποσοστό που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τη διαφοροποίηση στα δεύτερα περιορίζεται στη διαφορά των αντίστοιχων επιπέδων των άμεσων ενισχύσεων.

72 Ο τελευταίος αυτός κανόνας αποσκοπεί στο να διασφαλιστεί, όπως τονίζεται στην αιτιολογική σκέψη 17 του κανονισμού 73/2009, ότι η διαφοροποίηση δεν θα συνεπάγεται μείωση του καθαρού ποσού που καταβάλλεται σε γεωργό νέου κράτους μέλους σε επίπεδο κατώτερο του ποσού που καταβάλλεται σε γεωργό που τελεί σε παρόμοια κατάσταση στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών.

73 Όπως ορθώς τόνισαν η Επιτροπή και η Πολωνική Κυβέρνηση με τις γραπτές παρατηρήσεις τους, βάσει του κανόνα αυτού, η δυνατότητα εφαρμογής της διαφοροποιήσεως, για το 2012, δεν οδήγησε σε μείωση των άμεσων ενισχύσεων κάτω των 300 000 ευρώ που καταβλήθηκαν εντός των νέων κρατών μελών λόγω του ότι η διαφορά των αντίστοιχων επιπέδων ήταν μηδενική.

74 Αντιθέτως, η εφαρμογή, για το 2012, της διαφοροποιήσεως στις άμεσες ενισχύσεις που χορηγούνται στα νέα κράτη μέλη είχε όντως ως αποτέλεσμα μείωση κατά 4 % των ποσών άνω των 300 000 ευρώ. Η μείωση αυτή μπορεί, βεβαίως, να αυξήσει τη σημαντική διαφορά που υπάρχει μεταξύ των ποσών των ανά εκτάριο άμεσων ενισχύσεων που χορηγούνται, αντιστοίχως, εντός των κρατών μελών πλην των νέων κρατών μελών και εντός των νέων κρατών μελών. Ωστόσο, το επίπεδο των εν λόγω ποσών που επετεύχθη, μετά την εν λόγω μείωση, εντός των νέων κρατών μελών, θα εξακολουθήσει να είναι πολύ ανώτερο του επιπέδου που εφαρμόζεται στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών, όπου η διαφοροποίηση είναι της τάξης του 14 %.

75 Συνεπώς, πρέπει να θεωρηθεί ότι, σε συνδυασμό με το άρθρο 10, παράγραφος 2, και την αιτιολογική σκέψη 17 του κανονισμού 73/2009, το αποτέλεσμα του άρθρου 10, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού συμβάλλει στον σκοπό ο οποίος, αφενός, συνίσταται στην επίτευξη, εντός όλων των κρατών μελών, καλύτερης ισορροπίας μεταξύ της προαγωγής της βιώσιμης γεωργίας και της ενθαρρύνσεως της αγροτικής αναπτύξεως, και, αφετέρου, εντάσσεται στο κανονιστικό πλαίσιο που χάραξε η Πράξη Προσχωρήσεως του 2003.

76 Υπό τις περιστάσεις αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το άρθρο 10, παράγραφος 1, in fine, του κανονισμού 73/2009, καθόσον επιτρέπει την εφαρμογή, μέσω της συνεκτιμήσεως των αποτελεσμάτων της διαφοροποιήσεως εντός των κρατών μελών πλην των νέων κρατών μελών, του καθεστώτος της διαφοροποιήσεως των άμεσων ενισχύσεων της Ένωσης εντός όλων των κρατών μελών για το 2012, είναι συμβατό προς την Πράξη Προσχωρήσεως του 2003.

– Οι ΣΕΑΕ

77 Το άρθρο 132, παράγραφος 2, του κανονισμού 73/2009 προβλέπει ότι η συνολική άμεση στήριξη που είναι δυνατόν να χορηγείται σε γεωργό στα νέα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανόμενων όλων των ΣΕΑΕ, δεν υπερβαίνει το ύψος της άμεσης στήριξης που θα είχε δικαίωμα να λάβει ο γεωργός στο πλαίσιο της αντίστοιχης άμεσης ενίσχυσης που ίσχυε τότε στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών, λαμβανομένης υπόψη της εφαρμογής του άρθρου 7 σε συνδυασμό με το άρθρο 10 του εν λόγω κανονισμού.

78 Καίτοι η απαγόρευση της υπερβάσεως αυτής είχε ήδη εισαχθεί, με το κεφάλαιο 6, Α, σημείο 27, στοιχείο β′, του παραρτήματος ΙΙ της Πράξεως Προσχωρήσεως του 2003, στο άρθρο 1γ του κανονισμού 1259/1999, η απαίτηση συνεκτιμήσεως συναφώς των αποτελεσμάτων της διαφοροποιήσεως εντός των κρατών μελών πλην των νέων κρατών μελών προβλέφθηκε μόνο από το εν λόγω άρθρο 132, παράγραφος 2.

79 Η απαίτηση αυτή οδήγησε την Επιτροπή να θεωρήσει ότι η διαφοροποίηση έπρεπε να εφαρμοσθεί στις ΣΕΑΕ που χορηγούνται στη Λιθουανία για το 2012.

80 Καίτοι πρέπει να θεωρηθεί, για τους ίδιους λόγους που ήδη δικαιολόγησαν τη διαφοροποίηση μόνο των άμεσων ενισχύσεων της Ένωσης δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 1, in fine του κανονισμού 73/2009, ότι η επέκταση της εφαρμογής της διαφοροποιήσεως στο σύνολο των άμεσων ενισχύσεων που χορηγούνται στους γεωργούς των νέων κρατών μελών είναι καταρχήν συμβατή προς την Πράξη Προσχωρήσεως του 2003, για την εκτίμηση της νομιμότητας των συγκεκριμένων κανόνων της εφαρμογής αυτής, που περιλαμβάνονται στην εκτελεστική απόφαση C(2012) 4391 τελικό, απαιτείται ερμηνεία του άρθρου 132 του κανονισμού 73/2009 που να είναι σύμφωνη με την Πράξη Προσχωρήσεως του 2003.

81 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι η άδεια της Επιτροπής, η οποία απαιτείται για τη χορήγηση των ΣΕΑΕ, δυνάμει της παραγράφου 6 του εν λόγω άρθρου, εξαρτάται από τη συγκεκριμένη και διεξοδική εξέταση των οικείων ενισχύσεων, της οποίας τα στάδια περιλαμβάνονταν ήδη στο άρθρο 1γ που το κεφάλαιο 6, Α, σημείο 27, στοιχείο β′, του παραρτήματος ΙΙ της Πράξεως Προσχωρήσεως του 2003 είχε εισαγάγει στον κανονισμό 1259/1999. Από τη διάταξη αυτή απέρρεε ότι οι προϋποθέσεις εφαρμογής της διαφοροποιήσεως είναι διαφορετικές ανάλογα με το καθεστώς ενισχύσεων που έχει επιλέξει το νέο κράτος μέλος, ήτοι το καθεστώς ενιαίας ενισχύσεως ή το ΚΕΣΕ.

82 Συγκεκριμένα, μολονότι τόσο το εν λόγω άρθρο 1γ όσο και το άρθρο 132, παράγραφος 2, του κανονισμού 73/2009 αφορούν, καταρχήν, το σύνολο των νέων κρατών μελών, από την παράγραφο 4 εκάστου των άρθρων αυτών προκύπτει ότι το νέο κράτος μέλος που εφαρμόζει το ΚΕΣΕ μπορεί να χορηγεί τη συμπληρωματική εθνική άμεση ενίσχυση υπό τις προϋποθέσεις που διαλαμβάνονται στις παραγράφους 5 έως 8 εκάστου των εν λόγω άρθρων.

83 Σύμφωνα με τον θεμιτό σκοπό της εφαρμογής, από το 2012, του συστήματος της διαφοροποιήσεως στα νέα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένης, όπως υποδηλώνει η αιτιολογική σκέψη 17 του κανονισμού 73/2009, της εφαρμογής αυτής έναντι των ΣΕΑΕ, πρέπει να ευθυγραμμιστεί ο μηχανισμός της μειώσεως του ποσού σωρευτικά των άμεσων ενισχύσεων της Ένωσης και των ΣΕΑΕ με εκείνον της διαφοροποιήσεως μόνον των άμεσων ενισχύσεων της Ένωσης.

84 Συνεπώς, όσον αφορά το εν λόγω σωρευτικό ποσό, οι μειώσεις πρέπει να λαμβάνονται υπόψη μόνον όταν εφαρμόζεται η διαφοροποίηση για τις άμεσες ενισχύσεις της Ένωσης. Στο μέτρο που, δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού 73/2009, η διαφοροποίηση δεν εφαρμόζεται στις ενισχύσεις που είναι κατώτερες των 300 000 ευρώ, οι μειώσεις ομοίως δεν πρέπει να εφαρμόζονται στις ΣΕΑΕ.

85 Εφόσον, όπως τονίστηκε στη σκέψη 73 της παρούσας αποφάσεως, το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 73/2009 δεν εφαρμόζεται στα νέα κράτη μέλη, μόνον το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού έχει εφαρμογή και, επομένως, μόνο μείωση 4 ποσοστιαίων μονάδων για τα ποσά που υπερβαίνουν τις 300 000 ευρώ μπορεί να εφαρμοστεί.

86 Επιβάλλοντας, όμως, την εφαρμογή της διαφοροποιήσεως για το 2012 έναντι των γεωργών για τους οποίους το συνολικό ποσό των εθνικών άμεσων ενισχύσεων και αυτών της Ένωσης κυμαίνεται μεταξύ 5 000 ευρώ και 300 000 ευρώ, η εκτελεστική απόφαση C(2012) 4391 τελικό δεν τήρησε τον παραλληλισμό μεταξύ της διαφοροποιήσεως των άμεσων ενισχύσεων και αυτής των ΣΕΑΕ.

87 Επομένως η εκτελεστική απόφαση C(2012) 4391 τελικό πρέπει να κηρυχθεί άκυρη.

Συμβατότητα προς τις γενικές αρχές στις οποίες αναφέρθηκε το αιτούν δικαστήριο

88 Δεδομένου ότι αποδείχθηκε η αντίθεση της εκτελεστικής αποφάσεως C(2012) 4391 τελικό προς την Πράξη Προσχωρήσεως του 2003, δεν χρειάζεται πλέον να εξεταστεί η συμβατότητα της αποφάσεως αυτής προς τις γενικές αρχές στις οποίες αναφέρθηκε το αιτούν δικαστήριο.

89 Όσον αφορά τα άρθρα 10 και 132 του κανονισμού 73/2009, από την απόφαση περί παραπομπής δεν προκύπτει για ποιο λόγο οι διατάξεις αυτές θα μπορούσαν να προσβάλουν τις αναφερθείσες αρχές του δικαίου της Ένωσης, εξαιρουμένης της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

90 Όσον αφορά την τελευταία αυτή αρχή, πρέπει ωστόσο να επισημανθεί ότι, λόγω του γεγονότος ότι η κατάσταση του γεωργικού τομέα στα νέα κράτη μέλη διέφερε θεμελιωδώς από την κατάσταση στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών, πράγμα που εμπόδιζε συνεπώς μια έγκυρη σύγκριση (απόφαση Πολωνία κατά Συμβουλίου, C-273/04, EU:C:2007:622, σκέψεις 87 και 88), οι ειδικές διατάξεις των άρθρων 10 και 132 του κανονισμού 73/2009, που απηχούν τον θεμιτό σκοπό της εφαρμογής, από το 2012, του συστήματος της διαφοροποιήσεως εντός των νέων κρατών μελών, δεν προσβάλλουν την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων

91 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι στο πρώτο ερώτημα, στοιχείο γ', και στο δεύτερο ερώτημα, στοιχεία α' και β', πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η εκτελεστική απόφαση C(2012) 4391 τελικό είναι άκυρη, ενώ από την εξέταση των εν λόγω προδικαστικών ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος των άρθρων 10, παράγραφος 1, in fine, και 132, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, in fine, του κανονισμού 73/2009.

Επί του δευτέρου ερωτήματος, στοιχείο γ'

92 Με το δεύτερο ερώτημά του, στοιχείο γ', το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 132, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009, ως έχει κατόπιν του διορθωτικού που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 18ης Φεβρουαρίου 2010, είναι άκυρο, καθόσον η τροποποίηση αυτή μέσω διορθωτικού δεν επέφερε διόρθωση τεχνικής φύσεως, αλλά τροποποίηση επί της ουσίας.

93 Πρέπει να υπομνησθεί εκ προοιμίου ότι, για την ερμηνεία διατάξεως του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο αυτή εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (απόφαση Rosselle, C-65/14, EU:C:2015:339, σκέψη 43 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

94 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι η διόρθωση του άρθρου 132, παράγραφος 2, του κανονισμού 73/2009 επήλθε σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης. Καίτοι το αρχικό κείμενο του εν λόγω άρθρου 132, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, περιείχε, σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης, τη μνεία του 2012, η εν λόγω μνεία γινόταν, σε ορισμένες γλώσσες, στην αρχή του εδαφίου αυτού, ενώ, σε άλλες, γινόταν στο τέλος του εν λόγω εδαφίου.

95 Η απόδοση στη λιθουανική γλώσσα περιλαμβάνεται στην πρώτη κατηγορία των γλωσσικών αυτών αποδόσεων, στην οποία το έτος αναφερόταν στην αρχή του τελευταίου εδαφίου του άρθρου 132, παράγραφος 2, του κανονισμού 73/2009 πριν από τη διόρθωση. Η επελθούσα διόρθωση συνίσταται στο ότι οι λέξεις «από το 2012» διαγράφηκαν από την αρχή του εδαφίου αυτού και προστέθηκαν μεταξύ των λέξεων «λαμβανομένης υπόψη» και «της εφαρμογής του άρθρου 7 σε συνδυασμό με το άρθρο 10» στο τέλος του εν λόγω εδαφίου.

96 Όπως ορθώς παρατήρησε η Επιτροπή, η μνεία του 2012 στην αρχή του τελευταίου εδαφίου του άρθρου 132, παράγραφος 2, του κανονισμού 73/2009 μπορούσε να υποδηλώνει ότι η διάταξη αυτή έπρεπε να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι η απαγόρευση της υπερβάσεως αφορούσε αποκλειστικά το 2012, ερμηνεία ασυμβίβαστη με τον σκοπό της εν λόγω διατάξεως.

97 Πρέπει συνεπώς να θεωρηθεί ότι η διόρθωση που πραγματοποιήθηκε με το διορθωτικό που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 18 Φεβρουαρίου 2010 συνιστά απλή διασαφηνιστική διόρθωση που δεν επηρεάζει το περιεχόμενο της οικείας διατάξεως.

98 Κατά συνέπεια, στο δεύτερο ερώτημα, στοιχείο γ′, πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι από την εξέταση του ερωτήματος αυτού δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του άρθρου 132, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009, ως έχει κατόπιν του διορθωτικού που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 18ης Φεβρουαρίου 2010.

Επί του δευτέρου ερωτήματος, στοιχείο δ′

99 Με το δεύτερο ερώτημά του, στοιχείο δ′, το αιτούν δικαστήριο ερωτά αν η σημασία της λέξεως «dydis» στην απόδοση στη λιθουανική γλώσσα («ύψος» στην ελληνική απόδοση), που χρησιμοποιείται στο άρθρο 1γ, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού 1259/1999 είναι η ίδια με εκείνη της λέξεως «lygis» («ύψος» στην ελληνική απόδοση), που χρησιμοποιείται στο άρθρο 132, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009.

100 Πρέπει να υπομνησθεί, εκ προοιμίου, ότι το εν λόγω άρθρο 132 προβλέπει, κατ' ουσίαν, τους ίδιους κανόνες με το άρθρο 143γ του κανονισμού 1782/2003, το οποίο επανέλαβε τα μέτρα που διαλαμβάνονται στο άρθρο 1γ του κανονισμού 1259/1999.

101 Η κατάλληλη λέξη στη λιθουανική γλώσσα που χρησιμοποιείται τόσο στο άρθρο 143γ, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού 1782/2003, όσο και στο άρθρο 1γ, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού 1259/1999 είναι «dydis». Η λέξη αυτή άλλαξε μόνο κατά την έκδοση του κανονισμού 73/2009, ο οποίος χρησιμοποιεί, στο άρθρο του 132, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, τη λέξη «lygis».

102 Αντιθέτως, σε διάφορες άλλες γλωσσικές αποδόσεις του άρθρου 1γ, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού 1259/1999 και του άρθρου 132, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009, οι χρησιμοποιούμενες λέξεις παρέμειναν κατ' ουσίαν οι ίδιες. Τούτο ισχύει μεταξύ άλλων για τις αποδόσεις στην ισπανική, τη γερμανική, την αγγλική, τη γαλλική, την ιταλική και την πορτογαλική γλώσσα.

103 Κατά πάγια όμως νομολογία, η διατύπωση που χρησιμοποιείται σε μία από τις γλωσσικές αποδόσεις διατάξεως του δικαίου της Ένωσης δεν μπορεί να αποτελεί τη μόνη βάση για την ερμηνεία της διατάξεως αυτής ούτε μπορεί να χαρακτηρίζεται ως υπερέχουσα έναντι των άλλων γλωσσικών

αποδόσεων. Πράγματι, οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης πρέπει να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται κατά τρόπο ομοιόμορφο λαμβανομένων υπόψη των αποδόσεών τους σε όλες τις γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αν υπάρχουν διαφορές μεταξύ των γλωσσικών αποδόσεων διατάξεως του κοινοτικού δικαίου, η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνεύεται σε συνάρτηση με την όλη οικονομία και τον σκοπό της κανονιστικής ρυθμίσεως στην οποία εντάσσεται (απόφαση Ivansson κ.λπ., C-307/13, EU:C:2014:2058, σκέψη 40).

104 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι ούτε η οικονομία ούτε ο σκοπός του κανονισμού 73/2009 συνηγορούν υπέρ διαφορετικής ερμηνείας σε σχέση με τα προηγούμενα νομοθετήματα την οποία θα αντικατόπτριζε η υποκατάσταση της λέξεως «dydis» από τη λέξη «lygis». Αντιθέτως, η αιτιολογική σκέψη 48 του κανονισμού αυτού αναφέρει ότι «η χορήγηση αυτών των [ΣΕΑΕ] θα πρέπει να διατηρηθεί».

105 Πρέπει, κατά συνέπεια, να θεωρηθεί ότι η αλλαγή της ορολογίας που χρησιμοποιείται στη λιθουανική απόδοση του άρθρου 132, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009 σε σχέση με εκείνη που χρησιμοποιείται στα αντίστοιχα άρθρα των προγενέστερων κανονισμών δεν τροποποιεί το περιεχόμενο του εδαφίου αυτού. Όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 142 των προτάσεών του, η διαπίστωση αυτή επιρρωννύεται από το γεγονός ότι το άρθρο 132, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009 επαναλαμβάνει τα μέτρα που διαλαμβάνονται στο κεφάλαιο 6, Α, σημείο 27, στοιχείο β', του παραρτήματος ΙΙ, της Πράξεως Προσχωρήσεως του 2003.

106 Κατά συνέπεια, στο δεύτερο ερώτημα, στοιχείο δ', πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η σημασία της λέξεως «dydis», που χρησιμοποιείται στην απόδοση στη λιθουανική γλώσσα του άρθρου 1γ, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού 1259/1999, το οποίο προστέθηκε στον κανονισμό με την Πράξη Προσχωρήσεως του 2003, είναι η ίδια με αυτή της λέξεως «lygis», που χρησιμοποιείται στην απόδοση στη λιθουανική γλώσσα του άρθρου 132, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009.

Επί του τρίτου ερωτήματος

107 Με το τρίτο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινισθεί, κατ' ουσίαν, αν η εκτελεστική απόφαση C(2012) 4391 τελικό είναι άκυρη για λόγους που άπτονται της αιτιολογίας της ή της μη δημοσιεύσεώς της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

108 Λαμβανομένου υπόψη ότι στη σκέψη 87 της παρούσας αποφάσεως διαπιστώθηκε η ακυρότητα της εν λόγω εκτελεστικής αποφάσεως, παρέλκει η απάντηση στο ερώτημα αυτό.

Επί των δικαστικών εξόδων

109 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαίνεται:

1) Τα άρθρα 7, παράγραφος 1, 10, παράγραφος 1, και 121 του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 1290/2005, (ΕΚ) 247/2006, (ΕΚ) 378/2007 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003, έχουν την έννοια, αφενός, ότι η έκφραση «επίπεδο των

άμεσων ενισχύσεων που εφαρμόζεται στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών» πρέπει να νοείται ως σημαίνουσα ότι το εν λόγω επίπεδο ήταν, για το 2012, ίσο προς το 90 % του επιπέδου του συνόλου των άμεσων ενισχύσεων και, αφετέρου, ότι η έκφραση «επίπεδο των άμεσων ενισχύσεων εντός των νέων κρατών μελών» πρέπει να νοείται ως σημαίνουσα ότι το τελευταίο αυτό επίπεδο ήταν, για το 2012, ίσο προς εκείνο των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας υπό τη σύνθεση που αυτή είχε στις 30 Απριλίου 2004.

2) **Η εκτελεστική απόφαση C(2012) 4391 τελικό της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 2012, για την έγκριση των συμπληρωματικών εθνικών άμεσων ενισχύσεων στη Λιθουανία για το 2012, είναι άκυρη, ενώ από την εξέταση των προδικαστικών ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος των άρθρων 10, παράγραφος 1, in fine, και 132, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, in fine, του κανονισμού 73/2009.**

3) **Από την εξέταση των εν λόγω ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του άρθρου 132, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009, ως έχει κατόπιν του διορθωτικού που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 18ης Φεβρουαρίου 2010.**

4) **Η σημασία της λέξεως «dydis», που χρησιμοποιείται στην απόδοση στη λιθουανική γλώσσα του άρθρου 1γ, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού 1259/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής, το οποίο προστέθηκε στον κανονισμό με την πράξη περί των όρων προσχωρήσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση, της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι η ίδια με αυτή της λέξεως «lygis», που χρησιμοποιείται στην απόδοση στη λιθουανική γλώσσα του άρθρου 132, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009.**

(υπογραφές)